ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

1. veebruar 2006 *

Liidetud kohtuasjades T-466/04 ja T-467/04,

Elisabetta Dami, elukoht Milano (Itaalia), esindajad: advokaadid P. Beduschi ja S. Giudici,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) apellatsioonikoja menetluses oli

The Stilton Cheese Makers Association, asukoht Surbiton, Surrey (Ühendkuningriik),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

mille esemeks on kaks hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 20. septembri 2004. aasta otsuste (asjad R 973/2002-2 ja R 982/2002-2) peale, mis on tehtud vastulausemenetluses Elisabetta Dami ja The Stilton Cheese Makers Association'i vahel,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Lindh ja V. Vadapalas,

kohtusekretär: kohtusekretäri abi B. Pastor,

arvestades 19. novembril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusi,

arvestades Esimese Astme Kohu neljanda koja esimehe 2. mai 2005. aasta määrust kohtuasjade T-466/04 ja T-467/04 liitmise kohta,

arvestades 10. juunil 2005 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 27. oktoobril 2005 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Elisabetta Dami esitas 13. oktoobril 1999 nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) (muudetud kujul) alusel Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") ühenduse kaubamärgi taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, oli sõnamärk GERONIMO STILTON.

3 Kaubad ja teenused, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 16, 25, 28, 29, 30 ja 41.

4 Klassidesse 29 ja 30 kuuluvad kaubad vastavad neis klassides alljärgnevale kirjeldusele:

— klass 29: „Liha; kala; molluskid ja koorikloomad (v.a. elusad); linnuliha ja ulukiliha; lihaekstraktid; lihakonservid; konservitud, kuivatatud ja keedetud puuvili ja köögivili; tarretised, keedised, munad, piimatooted; piim; juustud; võid; jogurt; piimajoogid; toiduõlid ja toidurasvad; marinaadid; puuviljakonservid; juurviljakonservid; kalakonservid";

— klass 30: „Koogitainas; keeksid; tordid; kohv; tee; kakao; suhkur; riis; tapiokk; kohviasendajad; jahu ja muud teraviljasaadused; leib; küpsised; tordid; kondiitritooted ja maiustused; pralineed; jäätis; mesi, siirup; pipar; äädikas; kastmed; vürtsid; jää; kohvi-, kakao- ja šokolaadijoogid".

5 Kaubamärgitaotlus avaldati 5. juunil 2000 *Bulletin des marques communautaires*'is (Ühenduse Kaubamärgibülletään) nr 45/00.

6 The Stilton Cheese Makers Association esitas 5. septembril 2000 määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 4 alusel vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele klassidesse 16, 29 ja 30 kuuluvate kaupade jaoks. Vastulause toetuseks tugines vastulause esitaja mitmes liikmesriigis registreeritud kaubamärkidele, mis kõik on seotud sõnaga „stilton" ja tähistavad piimatooteid.

7 Ühtlustamisameti vastulausete osakond rahuldas 30. septembri 2002. aasta otsusega vastulause klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade osas ning jättis ülejäänud osas vastulause rahuldamata.

8 Hageja esitas 29. novembril 2002 selle otsuse peale määruse nr 40/94 artikli 59 alusel kaebuse, mis registreeriti numbri all R 982/2002-2 ja mis määrati lahendamiseks ühtlustamisameti teisele apellatsioonikojale. Hageja palus apellatsioonikojal jätta vastulause rahuldamata mitte ainult klassi 16 kuuluvate kaupade, vaid ka klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade osas.

9 Samal päeval esitas vastulause esitaja selle otsuse peale kaebuse, mis registreeriti numbri all R 973/2002-2 ja mis määrati lahendamiseks samale ühtlustamisameti teisele apellatsioonikojale. Vastulause esitaja palus kõnealust apellatsioonikoda rahuldada vastulause mitte ainult klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade, vaid ka klassi 16 kuuluvate kaupade osas.

10 Neljal korral esitasid pooled ühise taotluse asja R 973/2002-2 menetluse peatamise kohta. Apellatsioonikoda rahuldas need taotlused. Olgugi et apellatsioonikoda ei olnud ametlikult neid asju omavahel liitnud, käsitleti ühiseid taotlusi asja R 973/2002-2 menetluse peatamise kohta samuti asja R 982/2002-2 apellatsioonimenetluse kohta käivatena. Seoses neljanda taotlusega menetluse peatamiseks teatas apellatsioonikoda 2. aprillil 2004. aastal pooltele saadetud kirjas alljärgnevat:

„Käesolevaga kinnitame, et apellatsioonimenetlus on peatatud kaheks kuuks kuni 5. juunini 2004. Võttes arvesse varasemaid taotlusi, loetakse seda ajavahemikku,

milleks menetlus on peatatud, lõplikuks, välja arvatud juhul, kui pooled tõendavad, et menetluse täiendavaks peatamiseks on eriti mõjuv põhjus."

11 Hageja palus 3. juuni 2004. aasta kirjas, et taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piirataks nii, et esiteks jäetaks klassist 29 välja „piimatooted ja juustud" ning teiseks lisataks klassi 30 täpsustus „välja arvatud kõik juustutoidud ja juustujoogid".

12 Pooled palusid apellatsioonikoda ühiselt 4. juuni 2004. aasta kirjas menetlus peatada. Samuti väitsid pooled selles kirjas esiteks, et hageja oli oma 3. juuni 2004. aasta kirja sisule viidates „taotlenud, et selle kaubamärgitaotluse kaupade loetelu muudetaks", ning teiseks, et „[vastulause esitaja] seisukoht oli järgmine: juhul kui [...] taotluses [muudetakse] kaupade loetelu nii, et klassist 29 [jäetakse välja] „juust, piimatooted" ning „kaubad üldnimetusega „piimatooted", iseäranis piim, piimatooted, või, piimajoogid ja jogurt" ning „klassist 30 [...] [jäetakse välja] kõik juustusisaldusega toidud ja joogid või kõik juustutoidud ja -joogid, siis [võetakse] vastulause tagasi"".

13 Apellatsioonikoda teatas pooltele 15. juuni 2004. aasta kirjas, et ta tõlgendab 4. juuni 2004. aasta kirja taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramise ühise taotlusena ning sellele vastavalt esitas ta pooltele piiratud nimekirja. Samas kirjas lisas apellatsioonikoda, et „juhul kui [vastulause esitaja] võtab vastulause tagasi", siis palub apellatsioonikoda, et pooled teataksid talle enne 14. juulit 2004, kas nad jõudsid kokkuleppele vastulausemenetluse ja apellatsioonimenetluse kulude

kandmise osas. Apellatsioonikoda täpsustas, et vastasel korral teeb ta otsuse kulude kandmise kohta.

14 Hageja palus 16. juuni 2004. aasta kirjas, et apellatsioonikoda vaataks uuesti üle tõlgenduse, mis näis sisalduvat 15. juuni 2004. aasta kirjas ning kinnitaks, et ainus muudatus taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirjas on see, mis on ära toodud 3. juuni 2004. aasta kirjas. Ta väitis, et 4. juuni 2004. aasta kiri oli ainult poolte erinevast tahtest tingitud menetluse peatamise ühine taotlus, kuna vastulause esitaja nõudis rohkem muudatusi, kui oli ära toodud 3. juuni 2004. aasta kirjas.

15 Apellatsioonikoda jättis 23. juuni 2004. aasta kirjas selle nõude rahuldamata. Esiteks tuletas ta meelde, et taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramise taotlust ei saa tagasi võtta, kuna see on muutunud siduvaks. Teiseks leidis ta, et poolte 4. juuni 2004. aasta ühise kirja sõnastust, nimelt „juhul kui muudetakse kirjeldust [...] siis võetakse vastulause tagasi", on võimalik mõista ainult taotlusena seda nimekirja piirata. Lisaks järeldas apellatsioonikoda asjaolust, et pooled olid selle kirja ühiselt allkirjastanud ja saatnud, et järelikult kinnitas hageja kirjalikult selle tingimusega nõustumist. Seetõttu asus apellatsioonikoda seisukohale, et ta oli kõigest vastanud poolte ühisele taotlusele, milles paluti kinnitada, et taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramine on heaks kiidetud ilma muudatuseta.

16 Vastulause esitaja tuletas 1. juuli 2004. aasta kirjas apellatsioonikojale meelde, et ta kavatseb oma vastulause tagasi võtta siis ja ainult siis, kui ei muudeta taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja, mis oli ära toodud apellatsioonikoja 15. juuni 2004. aasta kirjas.

17 Vastulause esitaja palus 23. juuli 2004. aasta kirjas apellatsioonikojal kinnitada, et nimekirja piiramine vastavalt apellatsioonikoja 15. juuni 2004. aasta kirja sõnastusele on lõplik.

18 Apellatsioonikoda kinnitas 29. juuli 2004. aasta kirjas, et kõnealuse nimekirja piiramine oli heaks kiidetud vastavalt 15. juuni 2004. aasta kirjas sätestatule ning seetõttu loeti vastulause tagasivõetuks.

19 Apellatsioonikoda järeldas kahe kõnealuse asja kohta 20. septembril 2004 tehtud otsustes (edaspidi „vaidlustatud otsused"), et kuna vastulause tagasivõtmine lõpetas menetluse, siis on jäänud teha otsus kulude kandmise kohta, kuna pooled ei jõudnud kokkuleppele. Sellega seoses otsustas apellatsioonikoda vastavalt määruse nr 40/94 artikli 81 lõigetele 2 ja 3, et mõlema poole vastulausemenetlusega ja apellatsioonimenetlusega seotud kulud jäävad nende endi kanda.

Poolte nõuded

20 Mõlemas kohtuasjas palub hageja Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada, et hageja ja vastulause esitaja poolt ühtlustamisametile ühiselt saadetud ja allkirjastatud 4. juuni 2004. aasta kiri ei sisalda nõuet mitte

apellatsioonikoja menetluse lõpetamise, vaid ainult menetluse peatamise kohta;

— tühistada vaidlustatud otsused ja saata asi ühtlustamisameti apellatsioonikojale tagasi uue otsuse tegemiseks;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

21 Mõlemas kohtuasjas palub ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsused;

— jätta Esimese Astme Kohtu menetluse poolte kulud nende endi kanda.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

22 Hageja väidab, et apellatsioonikoda tegi vea, kui ta leidis et pooled olid väljendanud ühist tahet lõpetada ühtlustamisameti menetlus. Seoses sellega kinnitab ta, et poolte

4. juuni 2004. aasta ühine kiri sisaldas lihtsalt menetluse peatamise taotlust, et pooled saaksid kokku leppida, millised kaubad jäetakse välja taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirjast.

23 Teisest küljest ei sisaldanud see kiri mitte ühtegi avaldust apellatsioonikoja menetluse lõpetamise kohta. Vastupidi, kirjast tuleneb selgelt, et pooled ei saavutanud kokkulepet menetluse lõpetamise osas. Esiteks selgub sellest kirjast, et hageja saatis apellatsioonikojale 3. juuni 2004. aasta kirjas kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramise taotluse, mis vastas vastulause esitajaga saavutatud 22. detsembri 2003. aasta kokkuleppele. Teiseks nähtub kirjast, et vastulause esitaja, olles ametlikult teatavaks võtnud nimekirja piiramise taotluse, märkis, et ta võtab vastulause tagasi ainult tingimusel, et kõnealusest nimekirjast jäetakse samuti välja kaubad, mida menetluspoolte vaheline kokkulepe ei hõlmanud.

24 Hageja järeldab, et apellatsioonikoda on valesti tõlgendanud poolte poolt ühtlustamisametile esitatud menetluse peatamise taotlust.

25 Ühtlustamisamet arvab, et hagi on põhjendatud ja et vaidlustatud otsused tuleb tühistada. Ta märgib, et kohtupraktikas on tunnustatud selliste nõuete vastuvõetavust (Esimese Astme Kohtu 30. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-107/02: GE Betz *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Atofina Chemicals (BIOMATE), EKL 2004, lk II-1845, punktid 32–36, ja 4. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-22/04: Reemark *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Bluenet (Westlife), EKL 2005, lk II-1559, punktid 16–19).

26 Sisu osas leiab ühtlustamisamet sarnaselt hagejaga, et 4. juuni 2004. aasta kiri sisaldas ainult poolte ühist taotlust menetluse peatamiseks. Sellest tulenevalt

järeldab ta, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 40/94 artikli 44 lõiget 1, kuna ta piiras taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja.

Esimese Astme Kohtu hinnang

Poolte nõuete vastuvõetavus

27 Esiteks tuleb mainida, et oma esimeses nõudes palub hageja Esimese Astme Kohtul tunnistada, et poolte poolt ühtlustamisametile ühiselt saadetud ja allkirjastatud 4. juuni 2004. aasta kiri ei sisalda mitte apellatsioonikoja menetluse lõpetamise, vaid ainult selle menetluse peatamise nõuet. See nõue ei ole sõltumatu hageja teisest vaidlustatud otsuste tühistamise nõudest, kuna see sisaldab argumenti selle toetuseks. Järelikult ei tule teha otsust esimese nõude kui sellise kohta.

28 Mis puudutab ühtlustamisametit, siis tema palub oma esimeses nõudes, et Esimese Astme Kohtus tühistaks vaidlustatud otsused.

29 Seoses sellega tuleb meenutada, et ühtlustamisametil ei ole kohtumenetluses, milles käsitletakse hagi apellatsioonikoja poolt vastulausemenetluses tehtud otsuse peale,

õigust muuta registreerimise taotleja ja vastulause esitaja vastavatest nõuetest ja väidetest tulenevaid vaidluse tingimusi oma seisukohas, millele ta asub Esimese Astme Kohtus (Euroopa Kohtu 12. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-106/03 P: Vedial *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-9573, punkt 26, mis jättis kehtima apellatsiooni korras edasi kaevatud Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsuse kohtuasjas T-110/01: Vedial *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — France Distribution (HUBERT), EKL 2002, lk II-5275; Esimese Astme Kohtu eespool viidatud kohtuotsus Westlife, punkt 16, ja 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-186/04: Spa Monopole *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Spaform (SPAFORM), EKL 2005, lk II-2333, punkt 19).

30 Siiski ei tulene sellest kohtupraktikast, et ühtlustamisamet peab nõudma tema apellatsioonikoja otsuse peale esitatud hagi rahuldamata jätmist. Kuigi ühtlustamisametil ei ole apellatsioonikoja otsuse peale hagi esitamiseks vajalikku pädevust, ei pea ta ka süstemaatiliselt kaitsma kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid või taotlema alati nende otsuste peale esitatud hagide rahuldamata jätmist (eespool viidatud kohtuotsused BIOMATE, punkt 34, Westlife, punkt 17, ja SPAFORM, punkt 20).

31 Ühtlustamisametil ei ole takistusi hageja taotlustega ühinemiseks ega selleks, et jätta asi otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel, kui ta esitab kõik asjakohased argumendid, et anda Esimese Astme Kohtule vajalikku teavet (eespool viidatud kohtuotsus BIOMATE, punkt 36 ja 25. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-379/03: Peek & Cloppenburg *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Cloppenburg), EKL 2005, lk II-4633, punkt 12).

32 Teisest küljest ei saa ühtlustamisamet esitada apellatsioonikoja otsuse tühistamise või muutmise nõuet seoses sellise asjaoluga, mida hagiavalduses ei ole välja toodud, või esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole välja toodud (eespool viidatud kohtuotsus Vedial *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 34 ja eespool viidatud kohtuotsus Cloppenburg, punkt 22).

33 Antud juhul tuleb tõdeda, et ühtlustamisamet esitas oma argumendid ainult hageja nende nõuete toetuseks, mille kohaselt apellatsioonikoda tegi vea, leides, et pooled olid väljendanud ühist tahet ühtlustamisameti menetluse lõpetamise kohta. Järelikult on ühtlustamisameti nõuded ja nõuete toetuseks esitatud argumendid vastuvõetavad niivõrd, kuivõrd need ei lähe kaugemale hageja nõuetest ja argumentidest.

Põhiküsimus

34 Hageja, keda toetab ühtlustamisamet, väidab oma hagi toetuseks, et apellatsioonikoda tegi vea, kui ta leidis, et pooled väljendasid ühist tahet lõpetada ühtlustamisameti menetlus. Sellega seoses tuleb mainida, et vaidlustatud otsustest ei selgu selgesõnaliselt, et menetlus oleks lõpetatud.

35 Siiski, kuna apellatsioonikoda tegi otsuse ühtlustamisameti menetluse kulude kandmise kohta eeldusel, et „vastulause tagasivõtmine lõpetas menetluse" (vt vaidlustatud otsuste vastavalt 20. ja 21. põhjenduses esitatud seisukoht), tuleb järeldada, et apellatsioonikoda tegi kaudselt otsuse menetlus lõpetada.

36 Olgugi et eeltoodud põhjus ei sisalda üksikasju, on asjaolud menetluse kulgemise ning iseäranis poolte ja apellatsioonikoja vahelise kirjavahetuse kohta

(vt vaidlustatud otsuste punktid vastavalt 9–18 ja 10–19) piisavalt üksikasjalikud selleks, et võimaldada Esimese Astme Kohtul mõista ja uurida põhjusi, miks apellatsioonikoda leidis, et hageja oli oma kaubamärgi taotlust piiranud ning et seejärel oli vastulause esitaja oma vastulause tagasi võtnud.

37 Järelikult tuleb antud asjas uurida, kas apellatsioonikojal võis olla põhjust järeldada, et pooltel oli ühine tahe menetlus lõpetada. Sellega seoses tuleb märkida, et seoses kaubamärgi registreerimise taotluse või vastulause kas osalise või täieliku tagasivõtmise tingimuste ja menetluse kohta ühtlustamisametis sätestab määruse nr 40/94 artikli 44 lõige 1, et taotluse esitaja võib ühenduse kaubamärgi taotluse igal ajal tagasi võtta või piirata selles loetletud kaupade või teenuste nimekirja.

38 Lisaks sätestab komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1), eeskirja 20 lõige 5, et kui taotleja piirab määruse artikli 44 lõike 1 kohaselt kaupade ja teenuste loetelu, teatab ühtlustamisamet sellest vastulause esitajale ja teeb talle ettepaneku esitada ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul oma seisukoht selle kohta, kas ta jääb vastulause juurde, ja kui ta seda teeb, siis täpsustada, millised on järelejäänud kaubad ja teenused võrreldes vastulauses mainitutega.

39 Kohtupraktikast tulenevalt on selles sättes ettenähtud pädevus kaupade või teenuste nimekirja piiramiseks antud ainult ühenduse kaubamärgi taotlejale, kes võib igal ajal esitada ühtlustamisametile vastavasisulise taotluse. Seda arvestades peab kas täielik või osaline ühenduse kaubamärgi taotluse tagasivõtmine olema selgesõnaline ja tingimusteta (Esimese Astme Kohtu 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-219/00: Ellos *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ELLOS), EKL 2002, lk II-753, punkt 61).

40 Lõpuks, olgugi et on tõsi, et seadusandja ei ole selgesõnaliselt ette näinud vastulause tagasivõtmist, kuna määruse nr 40/94 artikli 44 lõige 1 sätestab ainult kaubamärgitaotluse tagasivõtmise, on Esimese Astme Kohus otsustanud, et kuna selle määruse ülesehitus asetab kaubamärgi taotleja ja vastulause esitaja vastulausemenetluses võrdsetele positsioonidele, siis tuleb olla seisukohal, et see võrdsus laieneb menetlusdokumentide tagasivõtmise õigusele (Esimese Astme Kohtu 3. juuli 2003. aasta määrus kohtuasjas T-10/01: Lichtwer Pharma *vs.* Siseturu Ühtlustmise Amet — Biofarma (Sedonium), EKL 2003, lk II-2225, punkt 15, ja 9. veebruari 2004. aasta määrus kohtuasjas T-120/03: Synopharm *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Pentafarma (DERMAZYN), EKL 2004, lk II-509, punkt 19).

41 Käesolevas asjas väidab Esimese Astme Kohus, et apellatsioonikoja väitel, mille kohaselt pooled väljendasid ühist tahet menetluse lõpetamise kohta, puudub igasugune faktiline alus.

42 Ennekõike tuleb mainida, et taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramise ainus selgesõnaline ja tingimusteta taotlus oli see, mis esitati hageja 3. juuni 2004. aasta kirjaga.

43 Teiseks, vastupidi eeltoodud kohtupraktikast tulenevatele nõuetele, ei sisalda poolte ühine 4. juuni 2004. aasta kiri ühtegi selgesõnalist ja tingimusteta taotlust ei kaubamärgitaotluse osalise tagasivõtmise ega vastulause tagasivõtmise kohta.

44 Sõnastusest tulenevalt on hagejal ja ühtlustamisametil õigus, kui nad märgivad, et see kiri sisaldab ainult ühist taotlust apellatsioonikoja menetluse peatamise

kohta. Selles kirjas on ainus selgesõnaline apellatsioonikojale esitatud nõue järgmine:

„Käesolevaga palume kahe poole nimel peatada apellatsioonimenetlus."

45 Liiatigi väljendab kõnealune kiri ainult kooskõla puudumist hageja 3. juuni 2004. aasta kirjas väljendatud seisukoha ning vastulause esitaja seisukoha vahel seoses taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramisega.

46 Lisaks sellele on vastuoluline käsitleda 4. juuni 2004. aasta kirja kui poolte ühist menetluse peatamise taotlust ja ühtlasi kui menetluse lõpetamise taotlust, kuna vastulause tagasivõtmise korral kaotab menetluse peatamise taotlus igasuguse mõtte.

47 Järeldust, et 4. juuni 2004. aasta kiri sisaldab ainult menetluse peatamise taotlust, toetavad enne selle taotluse esitamist asetleidnud sündmused. Tegelikult ilmneb kohtutoimikust, et poolte taotlusel on menetlus juba mitmel korral peatatud, et pooled saaksid jõuda kokkuleppele. Apellatsioonikoda märkis 2. aprilli 2004. aasta kirjas, millega ta neljandat korda menetluse peatas, et „võttes arvesse varasemaid taotlusi, loetakse seda ajavahemikku, milleks menetlus on peatatud, lõplikuks, välja arvatud juhul, kui pooled tõendavad, et menetluse täiendavaks peatamiseks on eriti mõjuv põhjus". Seega tuleb 4. juuni 2004. aasta kirja tõlgendada selles valguses, nimelt et kuna apellatsioonikoda andis pooltele teada, et ta põhimõtteliselt ei rahulda enam menetluse peatamise taotlusi, soovisid pooled esitada antud asjas menetluse täiendavaks peatamiseks eriti mõjuvaid põhjusi.

48 Lisaks ei võimalda ükski kohtutoimiku dokument järeldada hilisema kokkuleppe olemasolu, mis õigustaks menetluse lõpetamist. Vastupidi, poolte kirjavahetus alates 4. juuni 2004. aasta kirjast kuni vaidlustatud otsuste vastuvõtmiseni viitab jätkuvale lahkarvamusele seoses taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja piiramisega, mida hageja oleks pidanud tegema selleks, et vastulause esitaja oleks nõustunud vastulauset tagasi võtma.

49 Apellatsioonikoda teavitas pooli 15. juuni 2004. aasta kirjas, mis oli vastus poolte ühisele 4. juuni 2004. aasta kirjale, et ta sai vastualuse esitaja arvamusest aru nii, kuid oma tõlgendusele hageja kinnitust palumata, et tegemist on taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade piiramise osas väljendatud ühise seisukohaga.

50 Seejärel eitas hageja oma 16. juuni 2004. aasta ühtlustamisametile adresseeritud kirjas, et ta on heaks kiitnud apellatsioonikoja 15. juuni 2004. aasta kirjas esitatud piiramise. Ta meenutas, et ta oli heaks kiitnud ainult 3. juuni 2004. aasta kirjas äratoodud piiramised ning seetõttu palus ta apellatsioonikojal uuesti üle vaadata apellatsioonikoja 15. juuni 2004. aasta kiri.

51 Sellele eitusele vaatamata kinnitas apellatsioonikoda, küsimata poolte selgitust 4. juuni 2004. aasta kirja täpse ulatuse kohta, 23. juuni 2004. aasta kirjas oma tõlgenduse, et tegemist on tähistatud kaupade nimekirja piiramise taotlusega. Apellatsioonikoda märkis, et seda kirja saab selle sõnastuse tõttu ning asjaolu tõttu, et pooled on selle allkirjastanud, mõista ainult tähistatud kaupade nimekirja piiramise taotlusena ning et sellist taotlust, mis on muutunud siduvaks, ei saa tagasi võtta.

52 Selgesõnalise ja tingimusteta kokkuleppe puudumine menetluse lõpetamise osas tuleb ilmsiks ka asjaolust, et vastulause esitaja kordas oma 1. juuli 2004. aasta kirjas,

et ta kavatseb tagasi võtta vastulause ainult sellel „rangel tingimusel", et taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja, mis oli ära toodud apellatsioonikoja 15. juuni 2004. aasta kirjas, ei muudeta. Samuti palus ka vastulause esitaja apellatsioonikojal oma 23. juuli 2004. aasta kirjas kinnitada, et see piiramine on teostatud ja et vastulauset saab pidada tagasivõetuks.

53 Lõpuks, vaatamata hageja keeldumisele, mis väljendub tema 16. juuni 2004. aasta kirjas, piirata taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupade nimekirja vastavalt vastulause esitaja esitatud tingimustele, kinnitas apellatsioonikoda hagejale oma 29. juuli 2004. aasta kirjas järgmist „Heakskiidetud piiratud loetelu on see, mis on ära toodud meie [15. juuni 2004. aasta] kirjas ning [...] järelikult tuleb vastulause lugeda tagasivõetuks". Arvestades hageja seisukohaga, mida ta väljendas oma 16. juuni 2004. aasta kirjas, ja kuna hageja ei esitanud hiljem vastupidist nõuet, siis puudus apellatsioonikojal igasugune alus sellise järelduse tegemiseks.

54 Eeltoodust selgub, et vaidlustatud otsustes on tehtud faktiviga, mistõttu need tuleb tühistada.

Kohtukulud

55 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna apellatsioonikoja otsused tühistati ning selle alusel tuleb lugeda, et kohtuotsus on vaatamata ühtlustamisameti nõuetele tehtud ühtlustamisameti kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele kostja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 20. septembri 2004. aasta otsused (asjad R 973/2002-2 ja R 982/2002-2).**

2. **Mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.**

Legal Lindh Vadapalas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 26. jaanuaril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

H. Legal